

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 26 Απριλίου 2026 - Τῶν Μυροφόρων (Μάρκ. ιε' 43-ιστ' 8)

Ἡ σημερινή Κυριακή ἀγαπητοί μου ἀδελφοί εἶναι ἀφιερωμένη στα πρόσωπα ἐκεῖνα, πού φρόντισαν νά ἐνταφιάσουν τό πανάχραντο σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί στόν ὄμιλο τῶν μυροφόρων γυναικῶν, πού ξεκίνησαν τό πρωῖ τῆς ἐπόμενης ἡμέρας τοῦ ἐνταφιασμοῦ, γιά νά ἀποδώσουν τίς τελευταῖες ἐπιτάφιες τιμές στόν Ἰησοῦ. Τό ἱερό Εὐαγγέλιο μᾶς διηγεῖται αὐτά τά δύο περιστατικά. Τό πρώτο μέρος ἀναφέρεται στόν ἐνταφιασμό τοῦ Κυρίου καί τό δεύτερο περιγράφει τήν ἐπίσκεψη τῶν μυροφόρων στόν ἄδειο τάφο.

Ἐκτός ἀπό τόν στενό κύκλο τῶν δώδεκα μαθητῶν, ὑπῆρχε καί ἕνας εὐρύτερος κύκλος μαθητῶν καί μαθητριῶν, πού ἀκολουθοῦσαν τόν Κύριο, ἄκουγαν τήν διδασκαλία Του καί στήριζαν τό ἔργο Του. Μεταξύ αὐτῶν, περιλαμβάνονταν κρυφοί καί ἀφανεῖς μαθητές, ὅπως ὁ βουλευτής Ἰωσήφ ἀπό τήν Ἀρμαθαία καί ὁ ἄρχοντας τῶν ἰουδαίων Νικόδημος. Ὁ Ἰωσήφ τόλμησε, παρὰ τόν φόβο πού ὑπῆρχε παντοῦ μέ τά γεγονότα πού εἶχαν προηγηθεῖ, νά ζητήσῃ ἀπό τόν Πιλάτο ἄδεια γιά τόν ἐνταφιασμό τοῦ Κυρίου. Στό ἔργο αὐτό συνέδραμε καί ὁ Νικόδημος, πού κάποτε εἶχε ἐπισκεφθεῖ νύχτα τόν Χριστό καί εἶχε μαζί Του σπουδαία θεολογική συζήτηση.

Στό σημερινό εὐαγγέλιο παρατηροῦμε μέ ἔκπληξη τούς κρυφούς μαθητές νά ἀποκαλύπτονται καί νά ἀποβάλουν τόν φόβο μπροστά στήν ἱερή ὑποχρέωση νά ἐνταφιάσουν τόν διδάσκαλό Του. Ὁ Ἰωσήφ καί ὁ Νικόδημος πίστευαν στόν Χριστό, ὄχι μέ τό μυαλό τους, ἀλλά μέ τήν καρδιά τους. Ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἀγάπης πού εἶχαν στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου. Οἱ ὑπόλοιποι μαθητές τοῦ Κυρίου, ὅπως γνωρίζουμε ἀπό τίς διηγήσεις τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων, ἀντιμετώπισαν τόν θάνατο τοῦ Κυρίου νοησιαρχικά. Γι' αὐτό καί «ἐπέπεσε δειλία θανάτου ἐπ' αὐτούς» καί διασκορπίσθηκαν στήν Γαλιλαία, ὅπου καί ξανάρχισαν νά ψαρεύουν στήν λίμνη τῆς Γενησαρέτ.

Ὁ Ἰωσήφ καί ὁ Νικόδημος εἶναι γιά ὅλους μας τό ὑπόδειγμα τοῦ ἀνθρώπου πού ἀνταποκρίνεται στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ἐτσι ὑπερβαίνει τό φράγμα τῆς ἐγωϊστικῆς αὐτάρκειας καί ὑπηρετεῖ στήν ἐκτέλεση τοῦ χρέους. Σήμερα ὅλοι μας, πραγματικά, χρειαζόμαστε τήν τόλμη τῆς θυσιαζόμενης ἀγάπης. Εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα νά ἀνακαλύψουμε τήν δυνατότητα τῆς ἀληθινῆς ὑπερύψωσης καί ἀφθαρτοποίησης τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἀκριβῶς μᾶς τήν προσφέρει ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Καί οἱ μυροφόρες, δέν ὑπάκουσαν στήν λογική τους, ἀλλά στήν καρδιά τους, στήν ὁποῖα κυριαρχοῦσε ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί τελικά Ἐκεῖνον πού ἀναζητοῦσαν μέ δάκρυα ὡς θνητό, Τόν προσκύνησαν μέ χαρά ζωντανό Θεό. Εἶχαν μέσα τους τήν ἀγάπη πού νικάει τόν θάνατο, τήν ἀγάπη πού κατοικεῖ στίς καρδιές τῶν ταπεινῶν. Ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ τίς συγκλόνησε, ἀλλά δέν τίς ἔκανε νά Τόν ἀποστραφοῦν ὡς πλάνο. Χωρίς νά ἔχουν ἀκόμα τήν βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως, συνεχίζουν τήν διακονία τους καί στό νεκρό σῶμα. Ἀκολουθῶντας τόν πόθο πού κατέφλεγε τήν ψυχή τους, ἀπήφισαν τούς ἐξωτερικούς κινδύνους καί ἦλθαν στόν τάφο τοῦ Ἰησοῦ γιά νά ἀλείψουν μέ μύρα τό νεκρό Του σῶμα.

Ἐμεῖς δυστυχῶς, δέν διαθέτουμε τήν τόλμη τῶν κεκρυμένων μαθητῶν καί τῶν μυροφόρων, γιατί εἴμαστε κλεισμένοι στόν ἑαυτό μας. Γι' αὐτό καί τά ἐμπόδια τῆς ἐπίγειας ζωῆς, μᾶς φαίνονται ἰσχυρότερα ἀπό τήν δύναμη τῆς ψυχῆς μας. Ὁ τρόπος γιά τήν ὑπέρβαση αὐτῶν τῶν ἐμποδίων, βρίσκεται στό ἄνοιγμα τοῦ «ἐγώ» μας. Ὅταν μᾶς αἰχμαλωτίσει ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τότε γινόμαστε ἀληθinoί ἄνθρωποι καί καταλαβαίνουμε τί σημαίνει ὁ ἄνθρωπος νά εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία μέ τό ἀναστάσιμο μήνυμα δίνει στόν σημερινό φοβισμένο καί ἀπελπισμένο ἄνθρωπο τήν δυνατότητα νά ξεπεράσει τόν ἑαυτό του. Αὐτό θά γίνει ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποφασίσει ἐλεύθερα νά παραδώσει τήν ὑπαρξή του στήν ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Ἐτσι ἀκριβῶς ἔκαναν ὁ Ἰωσήφ, ὁ Νικόδημος καί οἱ μυροφόρες, πού ἀξιώθηκαν νά εἶναι οἱ πρῶτοι μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀμήν.